

De oorlog in Oekraïne raakt de hele wereld en we voelen de impact ook in onze dorpen.

Bij kinderen roept het vragen op: waarom is deze oorlog er? En zijn we nu zelf ook in oorlog? Bij oudere mensen roept het angstige gevoelens op over de tijd waarin Nederland zelf in oorlog was. En wat doet het met u? Het houdt ons allemaal bezig.

Vanochtend hebben we uitvoerig gesproken over de situatie in Oekraïne tijdens de wekelijkse vergadering van het college van burgemeester en wethouders. Ook heb ik als burgemeester intensief contact met collega burgemeesters in de Veiligheidsregio Utrecht, waarmee we korte lijnen onderhouden met het kabinet. We hebben stilgestaan bij de vele slachtoffers die zijn gevallen en het leed wat er is. Maar we hebben ook gesproken over hoe mensen kunnen worden geholpen.

We bereiden ons voor om op korte termijn crisisopvang te bieden. Op dit moment is nog veel onzeker en volgen we de ontwikkelingen van dag tot dag.

Op het verzoek vanuit het kabinet om opvangplekken aan te bieden, hebben we de leegstaande basisschool De Zomergaard aan de Veiligheidsregio Utrecht doorgegeven als mogelijke locatie.

We zien dat er veel particuliere initiatieven en ideeën zijn. Vandaag had ik nog contact met een inwoner uit Benschop die vanavond een benefietconcert heeft georganiseerd met zijn Oekraïens koor. Dit soort initiatieven zijn hartverwarmend!

Voor de particuliere initiatieven om mensen zelf te huisvesten roepen we wel op om de rust te bewaren. Coördinatie is en blijft belangrijk. We moeten bewust blijven van de consequenties die kunnen voortkomen als we mensen huisvesting bieden zoals (psychische) zorg, scholing voor kinderen en wellicht het verstrekken van uitkeringen et cetera. Als gemeentelijke organisatie merken we dat het ons ook raakt en proberen we naar vermogen ons beste beentje voor te zetten. Op onze website komt op korte termijn informatie over Oekraïne.

We zullen daarnaast de kracht van onze inwoners nodig hebben om voor goede opvang en hulp te kunnen zorgen.

Graag lees ik een passage voor uit het gedicht 'Er moeten mensen zijn die zonnen aansteken' van Toon Hermans:

Er moeten mensen zijn die zonnen aansteken, voordat de wereld verregent.

Mensen die zomervliegers oplaten als het ijsig winterd,
en die confetti strooien tussen de sneeuwvlokken.

Die mensen moeten er zijn.

Er moeten mensen zijn, die ons verwarmen en die in een wolkeloze hemel toch in de wolken zijn, zo hoog ze springen touwtje langs de regenboog
als iemand heeft gezegd:
kom maar in mijn armen

Bij dat soort mensen wil ik horen.